

En yndig blomst

Tekst: C. J. Boye, 1791-1853,
Melodi: Fr. Kuhlau 1786-1832,

1.

En yndig blomst opelsket af min hånd
til klippens pryde blandt broget blomstervrimmel,
den vokse frodigt og med barnlig ånd,
den skued fromt mod herrens lyse himmel.
Skønt blomstred den, og til en vældig eg,
der kraftfuld stod, med randkog ædel stamme,
den ømt sig hælded, ak men stormen steg,
og lynet splintred egen med sin flamme,
splintred egen med sin flamme.

2.

Nu står den ene der og synker hen,
Ej Zefyrs milde åndepust den kvæder;
O himmel styrk den med dit smil igen,
gyd trøstens dråbe i det dunkle bæger.
O lad den atter blomstre frisk og skøn,
og blusse som i vårens yngste dage!
Da har du hørt mit hjertes sidste bøn,
Da har jeg intet ønske her tilbage.

Caspar Johannes Boye, 1791-1853,
Daniel Friedrich Rudolph Kuhlau, 1786-1832,